

[Ebba Strange]

Med hensyn til stipendiernes forældreafhængighed kan jeg egentlig godt være tilfreds med, at undervisningsministeren ikke er gået mere end ét år ned i denne omgang. Jeg mener ikke, det er det vigtigste, men jeg mener, vi skal gå den vej.

Men hvis vi går ad den vej, synes jeg, det havde været rimeligt, at man havde prøvet at finde frem til et andet beregningsgrundlag end den skattepligtige indkomst. Det, der giver den store uretfærdighed, er – det ved vi – at det er folk med en masse fradragsmuligheder, hvis børn får stipendierne, fordi de kan nedbringe deres skattepligtige indkomst, medens to helt almindelige lønmodtagere, der har nogle børn under uddannelse, ikke har de samme fradragsmuligheder, hvorfor deres børn ikke kan få stipendier. Det problem kunne man godt have løst. Man kunne godt have fundet frem til en tilnærmet bruttoindkomst, som man kunne have brugt som beregningsgrundlag.

Jeg har jo fået svaret af venstres ordfører på, hvad den besynderlige skelnen mellem ungdomsuddannelser og videregående uddannelser skal gøre godt for. Venstres ordfører sagde helt klart, at det var et led i venstres politik med at få flere ført over til de kortere ungdomsuddannelser. Jeg er ked af det. Vi er utilfredse med det i socialistisk folkeparti, fordi vi mener, at det øger den sociale skævhed i tilgangen til de videregående uddannelser, idet det bliver mere attraktivt at tage de kortere, især for dem, der er utrygge ved at optage de store, dyre lån.

Jeg fik også svar af venstres ordfører på et andet spørgsmål, som jeg ville have stillet, idet venstres ordfører helt klart sagde: denne lov betyder, at de studerende ikke kan få bistandshjælp i sommerferien. Jeg har selvfølgelig studeret den paragraf, det er § 4, stk. 3, hvor der står, at uddannelsessøgende, der oppebærer anden offentlig støtte, kan udelukkes fra uddannelsesstøtten, og jeg ville selvfølgelig spørge, hvad det egentlig betød. Jeg ved godt, vi har reglerne om arbejdsløshedsunderstøttelse og uddannelsesstøtte. Jeg fik altså svaret af venstres ordfører. På den baggrund vil jeg godt spørge: hvad søren skal de så leve af? Jeg har undervisningsministerens eget ord for, at de jo ikke kan leve for under 30.000 kr. – det er det mindste, de skulle have at leve for, de unge mennesker – og hvis de ikke kan få arbejde, så kunne jeg

egentlig godt lide at vide, hvor de skal skaffe de sidste penge fra med den grænse, der er sat i dette uddannelsesstøtteforslag.

Socialistisk folkeparti vil udarbejde en lang række ændringsforslag til dette forslag, der nu er fremsat, og så håber vi, at nogle af dem bliver vedtaget, inden forslaget skal endelig færdigbehandles.

Gertrud Stjernholm Nielsen (DKP):

En reform af uddannelsesstøtten kaldes det lovforslag, vi her har til første behandling. Det er så sandelig også på tide, at dette ting lever op til sin beslutning fra 1970 om, at uddannelsesstøtten burde udbygges, så den faktisk kom til at dække leveomkostningerne for unge under uddannelse, især da man siden har foretaget forringelser af den daværende støtte.

Imidlertid indebærer lovforslaget ingen reformering af støtten, snarere tværtimod, idet eksisterende utilstrækkeligheder og urimeligheder fastholdes og dermed forstærkes.

Således videreføres de statsgaranterede banklån, hvilket er helt uacceptabelt. I den forbindelse vil jeg citere, hvad socialdemokraten hr. Jimmy Stahr udtalte den 16. november 1977 ved førstebehandlingen af kommunisternes forslag til lov om Statens Uddannelsesstøtte. Jeg citerer fra Folketingstidende 1977–78, sp. 2076:

»På en eller anden måde har en gruppe studerende og DKP stirret sig blinde på banklånene. De tror tilsyneladende, at deres fjernelse vil bringe os eller de studerende i den syvende himmel. Der skal jo langt mere til for at forbedre de uddannelsessøgendes vilkår.«

Nej, hverken de uddannelsessøgende eller kommunisterne har stirret sig blinde på banklånene. Derimod tror vi, at andre i tiden, der er gået, siden disse lån har erstattet statslånene, efterhånden har fået øjnene op for, hvor ødelæggende denne låneform har været.

Hvis ikke det i virkeligheden var så sørgeligt, kunne man kalde det foreliggende lovforslag for »forslag til lov om forbedring af bankers og sparekassers udbytte i forbindelse med den statsgaranterede udlånsvirksomhed«. De problemer, der hænger sammen med banklånene, var netop en af de ting,